

Oaseviering Zaterdag 12 december 2020

Thema: Een nieuw begin, een nieuwe kans

Voorgangers: Piet Lahaije en Frank Bockholts

Cantor: Huub Bukkems

Piano: Paul van der Steen

Techniek en beamer: Paul Hafkemeijer.

Lichtje vd maand: Nellie van Wegen

Paaskaars brandt

Mededelingen

Klankschaal

Aansteken Oasekaars

Welkomstwoord

Inleiding

Goede God,
in deze adventstijd
willen wij een nieuw begin maken.
Wij vragen daarom U en elkaar
om vergeving en om een nieuwe kans.

Openingslied: Als alles duister is (3 x zingen)

Als alles duister is,
ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft,
vuur dat nooit meer dooft.

Openingswoord

Een nieuw begin, een nieuwe kans

Als je gelooft dat een glimlach sterker is dan een wapen,
als je gelooft in de kracht van een aangeboden hand,

Wanneer je gelooft dat het gene wat mensen verenigt sterker is
dan hetgeen hen scheidt;

Wanneer je gelooft dat verschillend te zijn een rijkdom is en geen bedreiging,
als je in staat bent anderen met een vleug van liefde aan te kijken,
als je je inzet om met hoop de argwaan te overwinnen,

Wanneer het voor jou nog zo is dat de blik van een kind je hart kan ontwapenen,

Als je je kunt verheugen over de blijdschap van je buurman

als het onrecht dat een ander treft
jou net zo aangrijpt als het onrecht dat jou overkomt,

Wanneer de vreemdeling voor jou een broeder is die dicht bij je wil zijn,
wanneer je uit liefde, zonder eigenbelang,
iets van je tijd wilt aanbieden,

Als je zonder reserve een aangeboden dienst kunt aanvaarden,
als je je brood deelt en daarin een stukje van je hart legt,
wanneer je gelooft dat vergeving verder gaat dan wraak,

Als toorn voor jou een zwakheid is en geen bewijs van kracht,
als je liever bedrogen wordt dan de ander onrecht aan te doen,
wanneer je je opstelt aan de kant van de arme en onderdrukte,
zonder daarbij de held te spelen,

Als je gelooft dat vrede mogelijk is.....
dan zal vrede komen.
En die vrede wensen we elkaar toe

Aansteken vredekaars

Lied: Als alles duister is (3 x zingen)

Gebed

Gij, Allerhoogste,
voor wie niets onmogelijk is:
Verhoor onze gebeden
en maak een einde aan het duister
dat ons gevangen houdt.
Open onze ogen
voor de boodschapper van Uw vrede,
Jezus Messias,
Uw Zoon en onze Heer.
Amen.

Eerste lezing : Jesaja 61, 1-2a, 10-11

De geest van God, de Heer, rust op mij,
want de Heer heeft mij gezalfd.
Om aan de armen het goede nieuws te brengen
heeft hij mij gezonden,
om aan verslagen harten hoop te bieden,
om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken
en aan geketenden hun bevrijding,
om een genadejaar van de Heer uit te roepen.
Ik vind grote vreugde in de Heer,
mijn hele wezen jubelt om mijn God.
Hij deed mij het kleed van de bevrijding aan,
hulde mij in de mantel van de gerechtigheid,
zoals een bruidegom een kroon opzet,

zoals een bruid zich ooit met haar sieraden.
Want zoals de aarde haar gewassen voortbrengt,
zoals een tuin het gezaaide laat ontkiemen,
zo laat God, de Heer, gerechtigheid ontkiemen
en glorie voor het oog van alle volken.

Acclamatie: Refrein Psalm 72 II

Tweede lezing: Joh 1, 6-8, 19-28

Er kwam iemand die door God was gezonden; hij heette Johannes. Hij kwam als getuige, om van het licht te getuigen, opdat iedereen door hem zou geloven. Hij was niet zelf het licht, maar hij was er om te getuigen van het licht.

Dit is het getuigenis van Johannes. De Joden hadden vanuit Jeruzalem priesters en Levieten naar hem toegestuurd om hem te vragen: 'Wie bent u?' Hij gaf zonder aarzelen antwoord en verklaarde ronduit: 'Ik ben niet de Messias.' Toen vroegen ze hem: 'Wie bent u dan? Bent u Elia?' Hij zei: 'Die ben ik ook niet.' 'Bent u de profeet?' 'Nee,' antwoordde hij. 'Maar wie bent u dan?' vroegen ze hem. 'Wij moeten antwoord kunnen geven aan degenen die ons gestuurd hebben – wie zegt u zelf dat u bent?' Hij zei: 'Ik ben de stem die roept in de woestijn: "Maak recht de weg van de Heer," zoals de profeet Jesaja gezegd heeft.' De afgevaardigden die uit de kring van de Farizeeën kwamen, vroegen verder: 'Waarom doopt u dan, als u niet de Messias bent, en ook niet Elia of de profeet?' 'Ik doop met water,' antwoordde Johannes. 'Maar in uw midden is iemand die u niet kent, hij die na mij komt – ik ben het niet eens waard om de riemen van zijn sandalen los te maken.' Dit gebeurde in Bethanië, aan de overkant van de Jordaan, waar Johannes doopte.

Acclamatie: Het lied van de Heer in ons midden, GvL 513

Levend woord

Medechristenen,

Zojuist hoorden wij in de eerste lezing Jesaja vertellen hoe en wat de Messias, als hij komt, zal doen: Om aan de armen het goede nieuws te brengen, zegt hij heeft God de Messias gezonden, om aan verslagen harten hoop te bieden, om aan gevangenen hun vrijlating bekend te maken en aan geketenden hun bevrijding, om een genadejaar van de Heer uit te roepen.

Maar ook al geloven wij, dat de Messias inderdaad gekomen is, toch zijn er nog steeds heel veel armen die zich afvragen hoe ze een menswaardig bestaan kunnen opbouwen, zijn er toch nog steeds heel veel gevangenen, zijn er toch nog steeds heel veel mensen die zich niet vrij voelen om openlijk te kunnen zeggen wat ze denken en vinden.

Is dan die uitspraak van Jesaja alleen maar loos geklets, alleen maar een praatje om de mensen weer op te peppen, zodat ze weer doorgaan met een leven zonder zin, een leven zonder uitzicht op een beter bestaan?

Als je iedere dag luistert naar het nieuws op de TV, als je hoort, hoe er links en rechts in de wereld nog steeds gevochten wordt, hoe links en rechts mensen uitgebuit worden,... ja, dan ben je inderdaad geneigd om te denken, dat Jesaja de joden in zijn tijd en in datzelfde spoor ook ons alleen maar verhaaltjes vertelt. Alleen vergeten wij dan gemakshalve dat die woorden van Jesaja ieder jaar opnieuw tegen ieder van ons gezegd worden en dat wij ieder jaar opnieuw met Kerstmis een nieuw begin kunnen maken.

En vertaald naar onze tijd zou Jesaja tegen ons zeggen: Kijk eens naar de mensen om je heen. Zeker in deze coronatijd zijn er genoeg mensen om ons heen die zich als het ware opgesloten voelen zoals Jesaja zegt, omdat ze geen contacten meer hebben met anderen, zijn er genoeg mensen om ons heen die zich als het ware verslagen voelen, omdat iemand van hun gezin corona heeft en zij zelf dus ook in quarantaine moeten. Een vriendelijk woord, als je zo iemand op straat tegenkomt, een zwaai

naar een raam voor iemand die niet naar buiten kan, een telefoontje. Het zijn de kleine dingen, die het doen. Ik kan me herinneren hoe in mijn jeugd Jules de Corte, de blinde zanger uit Deurne dat zong. Juist die kleine dingen zorgen er voor, dat de ander zich niet zo alleen voelt. Juist die kleine dingen kunnen al voldoende zijn om een ander in deze coronatijd een steuntje in de rug te geven. Juist die kleine dingen maken een nieuw begin mogelijk, geven de mensen een nieuwe kans.

Stilte

Geloofsgebed

Ik geloof in God, oneindige Liefde,
die zich soeverein uitdrukt
in de evolutie van kosmos en mens.

En in Jezus, onze Messias,
zijn unieke menselijk evenbeeld,
geboren uit menselijke ouders,
maar toch geen mensenwerk,
wel volledig vrucht van Gods initiatief van redding

Die de weg van lijden en dood gegaan is,
op last van Pontius Pilatus gekruisigd is,
gestorven is en begraven,
maar niettemin in volheid leeft,
want volkomen opgegaan in God en
daardoor een goddelijke kracht van heil geworden
die de hele mensheid tot haar voltooiing zal brengen.

Ik geloof in de inspirerende werkzaamheid
van Gods levensadem,
en in de wereldwijde gemeenschap
waarin Jezus Christus verder leeft,
en in Gods aanbod ons te genezen
en te herscheppen tot echte mensen,
en in de goddelijke toekomst van de mensheid,
een toekomst van leven. Amen.

Voorbeden

Acclamatie: Uit Psalm 102, pag. 256 GvL

God, onze Vader,
luister naar ons, nu wij tot U bidden:

Goede God, bron van alle leven,
geef ons de moed om telkens opnieuw
wegen te zoeken van solidariteit:
dat zij die weinig of niets hebben,
vandaag en iedere dag mogen delen
in de gaven van onze tafel.

Goede God, bron van alle leven,
geef ons de moed en de kracht
om onze aarde leefbaar en gezond te houden;
dat ze vruchtbaar mag blijven,
dat er ruimte mag zijn en
dat er ruimte mag groeien
voor iedereen die leven wil.

Goede God, bron van alle leven,
geef ons en allen die met ons leven,
de moed en de kracht
om ons aandeel te leveren
in verzoening en vrede:
dat ons en ieders geweld
tot stilte wordt gebracht.

Acclamatie: Uit Psalm 102, pag. 256 GvL

Vandaag wordt ons gebed gevraagd voor:

Bidden wij ook voor de intenties die door u zijn opgegeven:

Het lichtje van de maand gaat naar:

Onze Vader

Onze Vader in de hemel,
laat Uw naam geheiligd worden,
laat Uw koninkrijk komen
en Uw wil gedaan worden
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons vandaag het brood
dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was.
En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.

Brood voor onderweg

In ieder huis staat een tafel,
huiselijke kring van eten en drinken, geven en nemen,
deel hebben aan elkanders lief en leed,
kans op vrede en geluk,
kans op begrip, acceptatie en vriendschap voor iedereen.

Ook hier staat een tafel voorzien van brood,
teken van mensen die eenheid zoeken
verder dan hun eigen huis en haard,
teken van mensen die spreken en bidden met elkaar,
die elkaar van dienst willen zijn, elkaar de hand reiken

met woorden van begrip en vrede.

(Wij nemen de mandjes met brood)

Dit brood staat symbool voor delen en op weg gaan
naar een land waar een tafel voor allen staat
de tafel van de mensen, broederschap van God,
brood en vrede voor iedereen,
niemand vergeten,
zoals God geen mensen vergeet. Amen

Slotgebed en zegen

Gaan we van hier,
naar ons huis en naar het leven van alledag,
in het besef dat wij geroepen zijn
om daar aan Gods woord handen en voeten te geven
door te doen wat Hij van ons vraagt:
plaats bieden aan iedereen
Moge ons hart
die ruimte en warmte bieden aan onze medemensen.

Moge de God van Jezus ons zegenen,
En mogen wij elkaar tot zegen zijn,
In de naam van
de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Slotlied: Als God ons thuisbrengt, Psalm 126 1